

Tárgy: Megbízási szerződés (Üttv. 29. § (1) bek.)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/056/2024.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **Dr. (...)** ügyében a Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024. május 17. napján RFSZ-2/2024/17. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. november 18. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának RFSZ-2/2024/17. sz. határozatát megváltoztatja és a kiszabott pénzbírság fegyelmi büntetést írásbeli megrovásra változtatja, egyebekben a határozatot helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet 25.000,- Ft azaz huszonötezer forint másodfokú átalányköltség megfizetésére, melyet a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Szegedi Ügyvédi Kamara pénztárába. Kötelezi továbbá a Szegedi Ügyvédi Kamarát 25.000.-Ft, azaz huszonötezer forint másodfokú átalányköltség megfizetésére.

Kötelezi a Szegedi Ügyvédi Kamarát, hogy teljes 50.000,- Ft azaz ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

I. Tényállás

Eljárás alá vont ügyvéddel szemben bejelentő jogi képviselője útján tett panasza alapján indult fegyelmi eljárás.

Bejelentő egészségi állapota okán egy olyan nyugdíjas lakóparkban kívánta megoldani lakhatását, ahol szakszerű segítségnyújtásra alkalmas személyzet rendelkezésre áll. Ennek okán a (...) Kft.-vel szerződést kötött a Szeged belterület (...) hrsz. alatt apartman bérleti jogára vonatkozóan, melynek ellenértéke 10 000 000 Ft.

A Lakócentrum üzemeltetésével kapcsolatban 2018-ban problémák merültek fel, melynek okán a Bejelentő nem látta biztosítottak a szakszerű ellátást. Ezt követően fordult eljárás alá vont ügyvédhez. Eljárás alá vont ügyvéd 2018. december 03-án megkeresést küldött bérbeadónak és kérte a Bejelentő által megfizetett 10 000 000 Ft visszafizetését.

A bérbeadó társaság 2019. április 11-i kezdő időponttal felszámolás alá került. Bejelentő az apartmant még ekkor sem vette birtokba, azonban az időközben hasznosításra került, így a felszámoló visszábrlési díjat fizetett Bejelentő részére havi 45 000 Ft összegben 2019. márciusáig. Felszámoló 2020. március 19-én kelt levelében tájékoztatta az eljárás alá volt ügyvédet, hogy azért nem folyósítja a továbbiakban a visszábrlési díjat, mert eljárás alá volt ügyvéd 2018. december 03.-i levele felmondásról is rendelkezett, így a Bejelentő jogalap nélkül gazdagodott, hiszen még az addig már megfizetett visszábrleti díj sem illette volna meg.

Bejelentő úgy látta helyesnek, ha követelését immáron a felszámolási eljárás keretében érvényesíti. Erre tekintettel eljárás alá vont ügyvéd hitelezői igényt szerkesztett, melyben a bérleti jogért kifizetett összeget hitelezői igényként jelölte meg, illetve tájékoztatta a felszámolót, hogy a Bejelentő korábban elállt a szerződéstől. A hitelezői igényt a bejelentő – annak tartalmának megkérdőjelezése nélkül – aláírta és saját nevében benyújtotta.

A felszámolás jogerős lezárását követően az adós vagyona még a felszámolási költségek fedezésére sem volt elegendő, így Bejelentő igénye sem térült meg.

Ezt követően bejelentő ismét megkereste eljárás alá vont ügyvédet, hogy tájékoztassa mit jelent a követelése pénzügyi követeléssé alakulása és az elállás, valamint kérte, hogy küldje meg az ügyvédi megbízási szerződés egy aláírt példányát. Bejelentő ragaszkodott ahhoz, hogy postai továbbítás előtt az eljárás alá vont ügyvéd küldje meg neki a megbízási szerződés tervezetét, hogy összevethesse a közöttük szóban létrejött megállapodással. Tekintettel arra, hogy a 2023. február 01. napján megküldött tervezet keltezésénél 2018. december 03. napja szerepelt dátumként, a Bejelentő nem írta alá az iratot.

Eljárás alá volt ügyvéd előadta, hogy Bejelentő 2018-ban azzal kereste meg, hogy segítsen neki a kifizetett 10 000 000 Ft bérleti jog vételárát visszaszerezni.

Előadta, hogy ügyfele érdekében eljárva vette fel a kapcsolatot bérbeadóval, azonban a szerződés felbontására és a befizetett összeg visszafizetésére nem került sor.

Álláspontja szerint a Bejelentő nem élt kifogással a hitelezői igénybejelentéssel szemben, illetve szerinte, csak így nyílhatott esély a befizetett díj – legalább részbeni – visszaszerzésére. A megtérülés teljes elmaradásáért nem tartotta magát felelősének.

II. Az elsőfokú fegyelmi tanács határozata

Az első fokon eljáró Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2024. május 17. napján megtartott fegyelmi tárgyalásán megállapította eljárás alá vont személy felelősségét, egy rendbeli szándékos és egy rendbeli folytatólagosan megvalósult gondatlan fegyelmi vétség vonatkozásában, ezért pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtották, melynek összege 200.000 Ft, azaz Kétszázezer forint.

Az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi eljárás során (annak 42.2. pontja alapján) a FESZ rendelkezéseit kellett alkalmaznia, így az eljárás alá vont ügyvédet a **FESZ 40.2. a) és 40.9.** pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a határozatában az eljárás alá vont ügyvéd magatartását az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) alapján bírálta el.

Az elsőfokú fegyelmi tanács indokolása szerint eljárás alá vont ügyvéd azon magatartásával, hogy nem készített ügyvédi megbízási szerződést, megszegte az Üttv. 29. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd előadása a megbízás tartalma és a bejelentő tájékoztatása tekintetében nem bizonyított.

A fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá volt ügyvéd alapvetően a Bejelentő érdekeinek szem előtt tartásával járt el, azonban nem tájékoztatta bejelentőt az egyes lépések lehetséges jogi következményeiről.

Enyhítő körülményként került figyelembe vételre, hogy eljárás alá volt ügyvéd jelentős és eredményes tevékenységet folytatott annak érdekében, hogy Bejelentő kárát enyhítse.

Súlyosító körülményként került értékelésre, a részbeni szándékos és több tényállási elemet felölelő elkövetés, valamint azon tény, hogy eljárás alá vonttal szemben korábban már volt fegyelmi eljárás.

III. A fellebbezés

Eljárás alá vont fellebbezésében kérte az elsőfokú határozat megváltoztatását és a fegyelmi vétség alóli felmentését.

Álláspontja szerint a fegyelmi tanács nem vette kellő nyomatékkal figyelembe az általa előterjesztetteket, továbbá nem tett kellő módon leget az indokolási kötelezettségének.

Előadta, hogy bejelentő nem tartott semmilyen tájékoztatásra igényt, kizárólag a 10 000 000 Ft visszaszerzésében kérte eljárás alá vont segítségét.

Eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint tájékoztatta bejelentőt arról, hogy a bérleti díj visszakövetelésére kizárólag a bérleti szerződés megszüntetése esetén van lehetőség.

Előadta, hogy álláspontja szerint a Bejelentő tisztában volt azzal, hogy a követelése „pénzügyi követeléssé” alakult át, emellett az elállás fogalmával is tisztában volt.

IV. Az országos fegyelmi főbiztos észrevétele

A MÜK Országos Fegyelmi Főbiztosa észrevételében kifejtette, hogy a tényállás felderítésre került, és helyes a levont jogi következtetés is. Kiemelte, hogy lényeges elem, hogy nem készült megbízási szerződés, így minden bizonyítás az eljárás alá vont ügyvédet terheli. Az Országos Fegyelmi Főbiztos az elsőfokú határozat helybenhagyására tett indítványt.

V. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú fegyelmi tanács eljárása során az Üttv. 137. §-ában foglaltak alapján a 138. §-ban foglaltak figyelembevételével folytatta le az eljárást és hozta meg határozatát, a 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat 34-35. pontjában foglaltakra is kiterjedően.

A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezést az Üttv. 138. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta.

A fellebbezés elbírálása során a másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy fellebbezésében írtakat megvizsgálva megállapította, hogy az nem megalapozott, ennek alapján nincs indok a fellebbezés alapján a fegyelmi büntetés kiszabásának mellőzésére, hiszen az eljárás alapját egy olyan jogviszony képezi, mely érdemében számos hasonlóságot mutat, a tartási és életjáradéki jogviszonyokkal, melyek kapcsán a törvényi kötelezettségen is túlmutatóan kiemelt jelentőség van az ügyfél teljeskörű és alapos tájékoztatásának, valamint a megbízás és a vonatkozó tájékoztatások írásba foglalásának is. Az eljárás alá vont ügyvéd – egyezően az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontjával – ezen tájékoztatás megadását a megbízó ügyfél irányába nem tudta igazolni. Mivel a megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztása a bizonyítási teher vonatkozásában az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási érdekévé teszi az írásba nem foglalt és a bejelentő által vitatott, illetve kifogásolt tényállások vonatkozásában a bizonyítási kötelezettséget. Erre figyelemmel az elsőfokú fegyelmi tanács által mérlegelés keretében tett megállapítások felülmérlegelésének előfeltételei a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint nem állnak fenn. Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétség megállapítása vonatkozásában alaptalanul sérelmezte az elsőfokú fegyelmi tanács eljárását.

Az elsőfokú fegyelmi tanácsa az eljárása során valamennyi tényállási elem vonatkozásában – amely a büntetés kiszabásánál releváns – feltárta a körülményeket és azokat a büntetés

kiszabása során figyelembe is vette. A másodfokú fegyelmi tanács a rendelkezésére álló iratok és bizonyítékok alapján megállapította, hogy a határozat meghozatalához szükséges mértékben a tényállás tisztázásra került, valamennyi releváns körülményt az elsőfokú fegyelmi tanács feltárt és abból helyes jogi következtetést is vont le.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja az eljárás alá vont ügyvéd magatartását illetően – az elsőfokú fegyelmi tanács indokolásával egyezően – az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy nem készített megbízási szerződést, megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint ugyanakkor a büntetés kiszabásával kapcsolatban az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozott. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyára, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire is figyelemmel a büntetés célja a fegyelmi büntetés kiszabása keretében az írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel is elérhető. Ezért az elsőfokú határozatot ebben a részében megváltoztatta.

A másodfokú fegyelmi tanács hatásköre az Üttv. 136. §-án alapul, a határozatát az Üttv. 138. § (1) bekezdés-b) pontja alapján hozta meg, a költségviselésről szóló döntése a FESZ VII. fejezet előírásain alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. november 18.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa

A határozat 2024. november 18. napján jogerős és 2025. február 13. napján végrehajtható.